

Scris de adrian.severin pe 14 octombrie 2019, 10:09

Ne intoarcem la dictatura partidului unic! Sa refuzam libertatea de a fi sluga!

„Moarte PSD!” Acesta este strigatul de lupta care s-a auzit prin pietele in ultimii ani; la concurenta cu „DNA sa vina sa va ia!”, care nu era decat una dintre metodele indicate pentru punerea in practica a indemnului dintai – atotcuprinzator, absolut si definitiv.

CONCURENT si DUSMAN NU ESTE ACELASI LUCRU

„Sa distrugem PSD!” „O Romania fara PSD!” Acesta este programul politic declarat de Klaus Iohannis si PNL, la sarbatorile prilejuite de „distrugerea Guvernului PSD”. Verbul „a distruge” este chiar cel ales si folosit de principalul partid iohannist si reprezentantii de varf ai acestuia.

Daca doborarea unui guvern este un obiectiv firesc al opozitiei intr-un regim democratic in care se presupune ca fiecare partid crede sincer in superioritatea ideologiei sale si a programului de administrare a treburilor publice zamislit din ea, distrugerea unui partid – fie el si „ciuma rosie” – este obsesia formatiunilor extremiste, fundamentaliste, fanatice, de tip taliban care fac din excluderea celorlalti unicul obiectiv al politicii lor si din exterminarea concurentilor sau oponentilor principala metoda de guvernare.

Nu cunoastem vocabularul populatiilor comunei primitive din care au evoluat prin secole comunitatile nationale actuale, dar cercetatorii vietii triburilor africane au constatat ca din limbajul si, deci, din gandirea acestora, lipseste cuvantul „competitor” sau „opozant”. Pentru referirea la notiunile respective se foloseste cuvantul care il defineste si desemneaza pe „inamic”. Potrivit mentalitatii tribale, asadar, „concurrentul” trebuie ucis, distrus, aneantizat, la fel cu „inamicul”.

Evul mediu a cunoscut tragediile razboaielor religioase, care au insangerat omenirea perpetuand atrocitatile subsecvente exclusivismului fanatic. In numele aceluiasi Dumnezeu iubitor de oameni, crestinii si musulmanii s-au casapit unii pe altii, nepregetand ca in acelasi timp sa se casapeasca si ei intre ei – crestinii cu crestinii si musulmanii cu musulmanii. Ca sa nu mai vorbim despre excluderea si exterminarea evreilor.

In epoca moderna, bolsevismul, la extrema stanga, si fascismul, la extrema dreapta, au pus si ele semnul egalitatii intre „concurrent” si „dusman”. Miscarile politice inspirate de aceste ideologii au readus in actualitate tribalismul, ceea ce in termeni reali s-a exprimat prin razboi – cald, fierbinte, rece, conventional, neconventional dar, in orice caz total. Razboiul in care nu se iau prizonieri.

REVENIREA ROMANIEI LA TRIBALISM

in anii 1990, Romania si nu numai, a adoptat pluralismul ideologic si politic ca mod de organizare a societatii, a proclamat respectul diversitatii ca valoare fundamentala a natiunii, a recunoscut dreptul fiecaruia de a nu avea dreptate si a respins teroarea de stat si violenta ca arme politice. in anii 2010, iata ca lucrurile stau exact pe dos si unii vor sa schimbe sensul istoriei incepute cu treizeci de ani in urma. Cu ironia ca adeptii de azi ai monopartidismului, ii denunta drept „comunisti” pe promotorii pluripartidismului de atunci.

Acum se vorbește pe fata si din piscul ierarhiei politice, fara jena si fara nuanate, despre distrugerea unui partid politic. Sa spui ca o guvernare a fost gresita, catastrofala chiar, este una. Sa ceri ca un partid sa dispara pentru ca socoteste a fi bun sau adecvat, ceea ce tu socotesti ca este rau sau inadecvat, este cu totul alta. Mai cu seama atunci cand aritmetica electorala (ca sa nu mai vorbim despre indicatorii socio-economici) iti arata contrariul.

De prin 2005 pana prin 2015, exterminarea adversarilor politici sau a concurentilor economici si profesionali s-a realizat cu arma justitiei politizate, selectiva si abuziva. Terorarea de stat s-a instaurat gradual, dar ea a vizat doar elitele, varfurile; demonizate si condamnate in strada, inainte de a fi condamnate exemplar de instante parajudecatoresti si asasinate moral, iar cateodata inclusiv fizic, in inchisori. Acum vizat este intreg electoratul stangii democratice; adica majoritatea cetatenilor cu drept de vot si familiile lor.

Partid national – adica avand radacini naturale in societatea romaneasca din care isi trage sevele, PSD s-a dovedit mai rezistent decat se credea. Mai exact, nu PSD a supravietuit terorii (caci din aceasta formatiune politica a ramas mai degraba o eticheta pe un recipient gol, plus un electorat fidel care o cauta sau o asteapta zadarnic), ci societatea romaneasca nu a fost complet paralizata de ea. Cu mijloace, mai mult sau mai putin identificabile, romanii transmit, prin structurile pesediste locale si republicane, impulsuri suveraniste conducerii statului – fie ca este vorba despre suveranitatea individuala (sintetizata in drepturile civile), fie de cea nationala. Ei isi revendica drepturi in dubla calitate: de cetatean roman si de cetatean european. Ceea ce nu se poate realiza de maniera rezonabila si fara violenta, decat in conditiile respectului diversitatii. Or, tocmai asta ii deranjeaza pe unii: cetatea, cetateanul si diversitatea.

Ce se intelege prin PSD care trebuie distrus definitiv in integralitatea sa? Nu numai liderii. Nu doar militanii, ci si simpatizantii. Nu doar membrii, ci si votantii; fie ei fideli sau ocazionali. Un furios caruia ii spuneam recent ca nu sunt membru al PSD din 2011 si ca la ultimele alegeri prezidentiale nici macar nu am votat cu candidatul PSD, Victor Ponta, mi-a explicat ca „pesedist” nu inseamna a fi membru al unui anumit partid sau adept al unei anumite ideologii, ci este un fel de insulta cu acoperire generala, un termen peiorativ care indica o persoana josnica si indezirabila, condamabila la moarte civica.

Prin urmare, a distruge PSD inseamna a distruge o parte – desigur, partea asa zisa, rea – a societatii romanesti. Nu se mai doresc convertiri, nu se mai cauta asocieri, nu se concep compromisuri apte a ne permite sa coexistam, ci se urmareste exterminarea, intr-o forma sau alta, a celor care nu fac parte din ceea ce s-ar putea numi „Romania mea”.

LUPTA NU SE MAI DA PENTRU VOTURI, CI PENTRU AUTO-DEMONIZARE

Lucrurile nu se opresc inasa aici. Pentru Romania profunda, reala si legitima, pe care credeam si o doream eterna, acesta nu este lucrul cel mai grav. Exterminarea propiu-zisa este precedata sau, mai bine zis, realizata prin sinuciderea civica subsecventa in doielii de sine. Cei care mai cred in PSD trebuie diabolizati nu doar in fata celorlalti, ci si in propriii lor ochi, astfel incat sa ajunga a se rusina de acest lucru pana acolo unde vor ajunge nu doar sa nu mai declare public adeziunea la PSD sau votul acordat PSD la alegeri, ci sa nici nu mai voteze cu PSD – nu trecand in tabara altor partide, ci, preferabil, renuntand la vot cu totul.

Se mizeaza pe dorinta fireasca a fiecarui om obisnuit de a fi agreat si de a nu fi perceput ca anormal in raport cu comunitatea al carui membru este. Daca zilnic ni se spune la modul cel mai agresiv si ofensator ca suntem niste ticalosi, corupti, lacomi, antioccidentali, antieuropeni, penali, puscariasi, incepem sa credem noi insine asta, sa ne pierdem reperele si sa confundam valorile, sa ne simtim in minoritate, sa ne uram pentru asta si sa ii admiram pe cei care ne acuza si sa ii iubim pe cei care ne condamna.

Pana acum partidele au incercat sa curteze electoratul ca sa-l atraga spre ele, daca se poate sustragandu-l unul de la celelalte. De aceea s-a vorbit despre un „electorat captiv”, de neurnit, si de un „electorat mobil”, seductibil. Acum partidele extremiste (neofasciste, neomarxiste etc.) nu mai curteaza electoratul stangii democratice, ci il terorizeaza prin demonizare, spre a-l determina nu sa treaca la dreapta sau sa voteze cu dreapta, ci sa isi insuseasca demonizarea, sa se autodemonizeze, sa se in doiasca si sa se rusineze de sine astfel incat sa nu mai voteze de loc; adica sa paraseasca practic cetatea, sa renunte la statutul de cetatean. Nu numai diversitatea este astfel negata, ci si cetatenia, nu doar drepturile individului, ci si cele ale natiunii; adica libertatea in ansamblul ei.

Vom pierde aceasta libertate nu cand vom ajunge la inchisoare sau cand ni se va contesta ea in orice alt fel, ci numai atunci cand si daca ne vom in doii de dreptul nostru la ea, cand ne va fi rusine sa o afirmam si sa o reclamam. Chiar daca rezultatul alegerilor viitoare este decis dinainte la masa celor care ne joaca libertatea la zarurile geopoliticii, si chiar daca supravietuitorii justitiei selective romanesti care au mai ramas pe teren nu ne entuziasmeaza, votul nostru masiv va trebui sa marturiseasca refuzul de a ne supune si faptul ca nu ne este rusine de identitatea si aspiratiile noastre, ca insultele lor nu ne ating si nu ne demobilizeaza. Deocamdata asta este principala arma prin care isi pot afirma puterea cei fara de putere, in razboiul psihologic pornit impotriva poporului roman.

Nu exista batalie pierduta dinainte. Infrangerea nu este decat refuzul de a lupta. si chiar de ar exista batalii pierdute, ele sunt tocmai cele care merita luptate. De ce sa lupti pentru o batalie castigata? Pierzi, castigi, luptator te numesti. Castigi, pierzi, mergi mai departe. O singura victorie conteaza: ultima. Cine invinge la urma... va rade mai bine.

PS *Am crezut ca revendicarea succesiunii Grupului Etnic German a fost pentru primarul din Hermannstadt doar un truc de natura a-i permite sa puna mana pe averea acestuia, confiscata la ordinul coalitiei anti-naziste din al Doilea Razboi Mondial. incep sa ma in doiesc de aceasta. Nu este, pare-se, vorba numai de avere, ci si de ideologie.*

ADRESA: <http://crct.ro/nv7N>